

Bekkeklyft ved Bøyåi

Foto: J. G. Brynjulvsrud

Høyring av verneplan for skog - framlegg om vern av Talleivstaulen naturreservat

Seljord kommune

Fylkesmannen i Vestfold og Telemark -
februar 2019

Høring av verneplan for skog - framlegg om vern av Talleivstaulen naturreservat

Seljord kommune

<u>Innhald</u>	<u>side</u>
Bakgrunn	2
Om verneplanarbeidet og frivillig vern	2
Heimelsgrunnlag.....	2
Saksgang.....	3
Verneplanen sitt omfang.....	5
Faktaark.....	6
Framlegg til verneforskrifter	10
Kart over området	16

Bakgrunn

Fylkesmannen i Vestfold og Telemark sender med dette på høyring framlegg til vern av Talleivstaulen naturreservat i Seljord kommune.

Bakgrunnen for framlegget er eit tilbod om frivillig vern av skog frå grunneigar i området. Tilbodet kom i 2016 gjennom AT Skog. Det er gjort registreringar av naturverdiane i området i 2016 som dokumenterer verdiar som kvalifiserer for vern etter naturmangfoldloven.

Om verneplanarbeidet og frivillig vern

Meld. St. 14 (2015 - 2016) *Natur for livet* legg opp til ei vidareføring av det langsiktige arbeidet med skogvern, mellom anna auka frivillig skogvern. Under handsaminga av meldinga bad Stortinget regjeringa sette mål om vern av både offentleg eigd skog og frivillig vern av privateigd skog til 10 % av skogarealet i landet. Naturfaglege evalueringar som ligg til grunn for prioriteringane i skogvernarbeidet er «*Evaluering av skogvernet i Norge*», NINA rapport 54/2002 og «*Naturfaglig evaluering av norske verneområder*», NINA rapport 535/2010.

Ved frivillig skogvern gir grunneigarane fylkesmennene tilbod om vern av aktuelle område. Det blir gjort naturfaglege registreringar og utarbeidd skogtakster for dei områda der det trengst. På grunnlag av tilbod og dei naturfaglege registreringane utarbeider Fylkesmannen forslag til avgrensing av verneområdet. På grunnlag av tilbod og mal for verneforskrift for naturreservat utarbeider Fylkesmannen forslag til verneforskrift som blir sendt til grunneigarane for kommentarar. Miljødirektoratet utpeikar ein skogsakkyndig som får i mandat å forhandle med grunneigarane eller grunneigarane sin representant. Ved semje blir det utarbeidd avtale der erstatningssum, forslag til verneforskrift og avgrensing av verneområdet blir avklart.

Det vanlege er at når staten og grunneigar er einige om desse punkta vil området gjennomgå vanleg sakshandsaming i tråd med naturmangfoldloven. Etter avtale med grunneigar kan melding og høyring av verneforslag likevel gjennomførast før avtale er signert. Frå avtaletidspunkt og fram til vernevedtak gjeld ei vederlagsordning. Utbetaling av erstatningsbeløp skjer når vernevedtaket er fatta.

Heimelsgrunnlag

Vern av spesielle område eller førekomstar skjer i medhald av lov 16. juni 2009 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) jf. §§ 33 - 51. I naturmangfoldloven er det gitt heimel for oppretting av ulike vernekategoriar. Vernekategorien naturreservat, som er det strengaste vernet etter naturmangfoldloven, jf. § 37, vil bli bruka for denne verneplanen for skog på privat grunn.

Vedtak om oppretting av naturreservat vert gjort av Kongen i statsråd etter § 37 i naturmangfoldloven, som lyder slik:

” Som naturreservat kan vernes områder som

a) inneholder truet, sjelden eller sårbar natur,

2 •

- b) representerer en bestemt type natur,
- c) på annen måte har særlig betydning for biologisk mangfold,
- d) utgjør en spesiell geologisk forekomst eller
- e) har særskilt naturvitenskapelig verdi.

Som naturreservat kan også vernes et område som er egnet til ved fri utvikling eller aktive gjenopprettningstiltak å få verneverdier som nevnt i første ledd.

I et naturreservat må ingen foreta noe som forringer verneverdiene angitt i verneformålet. Et naturreservat kan totalfredes mot all virksomhet, tiltak og ferdsel. I forskriften kan det gis bestemmelser om vern av kulturminner i reservatet.

Treffes vedtak om reservat som krever aktive gjenopprettningstiltak, eller vedtak om reservat der bruk er en forutsetning for bevaring av det biologiske mangfold, skal det samtidig med vernevedtaket legges fram et utkast til plan for skjøtsel for å sikre verneformålet. Planen kan omfatte avtale om bruk av arealer, enkeltelementer og driftsformer. Planen eller avtalen kan inneholde bestemmelser om økonomisk kompensasjon til private som bidrar til områdets skjøtsel.”

Saksgang

Formell start på verneplanarbeidet for Talleivstaulen naturreservat vart meldt 20. november 2018.

Det kom følgjande merknader i meldingsfasen:

Språkrådet (brev dagsett 28.11.2018) tilrår skrivemåten Talleivstaulen i samsvar med tilrådd skrivemåte i Sentralt namneregister SSR.

Norsk organisasjon for terrengsykling NOTS (e-post av 25.11.2018) påpeikar at det ikkje er teikna inn stig fram til hytte avmerkt på vernekartet.

Forsvarsbygg (brev dagsett 15.12.2018) uttalar at: «Områdene som er foreslått vernet berører ikke Forsvarets anlegg eller eiendommer. Vi ber imidlertid om at unntaksbestemmelse for militær operativ virksomhet og avgang og landing med Forsvarets luftfartøy, inntas i verneforskriften.»

Luftfartstilsynet (e-post dagsett 11.12.2018) uttalar at : « Luftfartstilsynet forstår at det er tidlig i prosessen, og vi kan ikke se at det er utarbeidet et utkast til forskrift om vern etter naturmangfoldloven.

Luftfartstilsynet er kjent med at det i noen tidligere verneforskrifter har blitt fastsatt bestemmelser om minstehøyder på 300 meter. Vi ønsker derfor å orientere om noen konsekvenser som bestemmelser om minstehøyder kan ha for luftfartøyer som opererer etter visuelle flygereglene (VFR). Dette gjelder først og fremst småfly- og helikoptertrafikken.

For det første vil en verneforskrift med minimumshøyder kunne være et unntak fra alminnelige lufttrafikkregler som det er vanskelig for piloter å orientere seg om. Etter lufttrafikkreglene skal

flygninger etter visuelle flygereglene utenfor tettbygde områder normalt ha en høyde på minst 150 meter over høyeste hindring når det ikke er nødvendig å gå lavere ifm. landing. Dette følger av det europeiske lufttrafikkregelverket (forordning (EU) nr. 923/2012, i bestemmelsen SERA.5005 bokstav f punkt 2), som er gjennomført i norsk rett ved forskrift om lufttrafikkregler og operative prosedyrer (BSL F 1-1). Ved å følge de alminnelige lufttrafikkreglene vil en pilot derfor risikere å overtre en verneforskrift etter naturmangfoldloven som krever en større høyde over bakken. Dette vil kunne utgjøre et problem for piloter som ikke kjenner til vernevedtaket, og kanskje spesielt for utenlandske piloter. Minstehøyder som følge av verneforskrifter har, så vidt vi kjenner til, blitt publisert på en annen måte enn lufttrossrestriksjoner etter luftfartsregelverket. Innen luftfarten brukes det internasjonalt standardiserte AIP-verktøyet (Aeronautical Information Publications).

For det andre kan verneforskrifter med krav om minstehøyder over 150 meter innebære at flyging over verneområdet ikke er praktisk mulig for VFR-trafikk deler av tiden. På grunn av sikkerhetskrav i det flyoperative regelverket vil det ikke alltid være forsvarlig å holde en høyde på 300 meter over bakken. Dette er f.eks. tilfelle når det er lavt skydekke. Om det er mulig å fly i området vil være avhengig av omgivelsene og muligheten til å fly alternative ruter, dvs. av terrenget og reguleringer av luftrommet i nærheten av verneområdet.

Vi viser avslutningsvis til at tilgang til luftrom er et tema i Samferdselsdepartementets strategi for småflyvirksomheten fra august 2017 (se <https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/strategi-for-smaflyverksemda-i-noreg/id2568923/>). Luftfartstilsynet har ikke oversikt over hvilke interesser småflymiljøet har i områdene som høringen gjelder, eller hvilket omfang trafikken der har. Det vil kunne endre seg over tid. Vi anbefaler at Fylkesmannen tar kontakt med Norges Luftsportforbund hvis dere har spørsmål om aktiviteten i området.»

Statnett (brev dagsett 05.12.2018) har ingen merknader til dette området.

Statens vegvesen Region Sør (brev dagsett 07.01.2019) har ingen merknader.

Direktoratet for mineralforvaltning DMF (brev dagsett 07.01.2019) uttaler at ein ikkje kan sjå at det føreslegne planområdet kjem i konflikt med registrerte mineralressursar av regional eller nasjonal verdi eller masseuttak. DMF har derfor ingen merknader til varselet om start av verneplanprosessen.

NVE (brev av 10.01.2019) opplyser i si fråsegn at det er ingen konkrete planer for regional- eller sentralnett i dette området som NVE kjenner til. Men NVE har generelt ikkje nettselskapa sine planar for distribusjonsnett. Det er derfor viktig at områdekonsesjonærar og Statnett vurderer om vernet vil koma i konflikt med eksisterande eller planlagde energi- og kraftanlegg.

Fylkesmannen sine merknader til innkomne fråsegner

Fylkesmannen foreslår at namnet på området vert endra til Talleivstaulen naturreservat i tråd med fråsegna til Språkrådet. Vi nyttar derfor dette namnet i høyringsdokumentet.

NOTS påpeikar at det ikkje går stig fram til hytta som er innteikna på framlegg til vernekart. Dette er nå endra på.

Når det gjeld fråsegna frå Forsvarsbygg, så har vi teke inn i forskrifta både formuleringane som det vert bede om i § 6, og gjort unntak for landing og start med Forsvaret sine luftfartøy i § 6 d).

Luftfartstilsynet peikar på ulemper med minstehøgder for lågtflyging. Det vert ikkje gjort framlegg om forbod mot lågtflyging i dette reservatet. Norsk Luftsportforbund er teken med på adresselista vår under høyringa.

Vidare sakshandsaming

Verneforslaget med skildring av området, vernekart og forslag til verneforskrift blir sendt på ei felles sentral og lokal høyring med frist 25.april 2019.

Føremålet med høyringa er å få fram opplysningar om interesser som kan bli råka av det planlagde vernet.

Etter høyringa vil Fylkesmannen summere opp innkomne fråsegner, kommentere desse og utarbeide ei tilråding om vern til Miljødirektoratet. Direktoratet vil etter dette lage innstilling til Klima- og miljødepartementet og vedtak om vern blir gjort ved kgl. res av Kongen i statsråd.

Verneplanen sitt omfang

Namn	Kommune	Tal på grunneigarar	Totalareal	Verneverdi
Talleivstaulen naturreservat	Seljord	1	697 daa	(**) regional

Faktaark

LOKALITET:	Talleivstaulen
KOMMUNE:	Seljord
FYLKE:	Telemark
VERNEKATEGORI:	Naturreservat
AREAL:	697 daa
HØGDE OVER HAVET:	515 - 810 m o. h.
EIGEDOMAR:	Gnr./bnr.: 30/1 og 30/2

GENERELT

I fylgjande avsnitt er mellom anna såkalla «raudlista» arter omtala. Det er arter som er sjeldsynte og som er gjevne ulik status etter kor stor fare det er for utrydding. Status er henta i Raudlista 2015 frå Arsdatabanken. EN = truga av utrydding, VU = sårbar, NT = nær truga, der «truga av utrydding» er mest truga og «sårbar» er meir sjeldan enn «nær truga».

SKILDRING AV OMRÅDET

Området Taleivstaulen ligg nordvest for Nordbygdi i Seljord kommune, mellom Raudbergnuten og Kyrkjeberget og vestover mot Skrøyva med delar av bekkeklyfta med Bøyeåi. Lokaliteten omfattar såleis eit høgareliggande skogområde.

Området har forholdsvis variert topografi og omfattar bratte skråningar vendt både mot nordaust og nordvest, tørkeutsette koller, myrflater og vestvendt skråning mot del av bekkeklyft. Høgdespennt strekker seg frå 570 til 810 m o. h.

Berggrunnen i området er i all hovudsak av kvartsitt, men skråningane heilt vest i området grensar mot eit felt med ryolitt, ryodacitt og dacitt (NGU 2018a). Vidare finn ein bart fjell og lausmassar av tynn morene, torv og myr (NGU 2018b).

Området ligg i mellomboreal vegetasjonssone i O1-svakt oseanisk vegetasjonsseksjon (Moen 1998.)

VEGETASJON

Området er dominert av fattige vegetasjonstypar i skog, men det er nokre mindre areal med rike, klimatisk fordelaktige skråningar nord og vest i området. Sentralt i området sin vestre del dominerer bærlyng-lyngskog med furu på fattige koller, mens på flatene og i området sine vestre delar er gran det dominerande treslaget. På flatene er det og ein del areal med fattige fastmyrar og noko innslag av fattig sumpskog. Boreale treslag som bjørk, rogn, osp og selje finnest i varierende grad spreidd i området. Heilt vest i området finst det varmekjær rik vegetasjon i skråningen ned mot ei bekkeklyft, med relativt store førekomstar av treslag som alm, spisslønn, selje og gråor. Her finnest meir eller mindre basekrevjande arter som myske, vårerteknapp, blåveis, kranskonvall, turt, kransmynte, taggbregne, trollbær og hengeaks.

Nord i området finnest eit sørvendt parti med sigevasspåverka rik vegetasjon i nedre delar og rik tørkeutsett vegetasjon i øvre delar representert ved arter som bl.a. kransmynte, flekkgrisøre og

øyentrøst. Innanfor området finn vi to raudlista naturtypar etter Norsk raudliste for naturtypar, delt på tre lokalitetar: Flommyr, myrkant og myrskogsmark (NT) og høystaude-granskog (NT).

SKOGSTRUKTUR OG PÅVERKNAD

Eldre skog dominerer undersøkt område. Med unntak av areal i vest med god bonitet, er det få grove trær og dette skuldast truleg i stor grad veksthemming. Til dømes blei ei gran med brysthøgdediameter på ca. 30 cm målt med alder på 110 år.

Grunneigar har opplyst at det har blitt utført plukkhogst i området fram til 60-tallet, men området gjev ikkje synlig preg av dette i dag. Lågare liggjande område er dominerte av gran, og det er i hovudsak relativt store førekomstar av daud ved sjølv om dei største mengdene er konsentrert i kjerneområda. Kollane er dominert av middelaldrande furuskog og det er lite daud ved i disse områda. Ei furu nord i området med brysthøgdediameter på omlag 60 cm blei bora og alder berekna til 160 år.

Langs stigane aust for Pyklimot og ved Skrøyva er det felt nokre tre, men lægene har fått ligge. Det er gjennomført noko plukkhogst i eit mindre område sør for Kyrkjeberget.

VERNEINTERESSER

Det er dokumentert sju kjerneområde i det aktuelle arealet. Nokre av dei verdfulle naturtypane fortsett utanfor det arealet som er gjeve tilbod på.

Artsmangfoldet er relativt fattig, men det er påvist forholdsvis store førekomstar av fleire arter med eit visst krav til kontinuitet.

Følgjande raudlista arter blei registrert; Gubbeskjegg *Alectoria sarmentosa* (NT), rosenkjuke *Fomitopsis rosea* (NT) og rynkeskinn, *Phlebia centrifuga* (NT) ble påvist med relativt hyppige forekomster i området. I tillegg blei sukkernål *Chaenotheca subroscida* (NT), almekullsopp *Hypoxylon vogesiacum* (NT) og alm *Ulmus glabra* (VU) påvist. Det er eit potensial for fleire krevjande arter knytt til daud ved, særskilt innan gruppa vedbuande sopp.

Vegetasjonen er i all hovudsak forholdsvis homogen, og dette speglast i ein forholdsvis einsarta karplanteflora.

Det er likevel noko areal med rikare vegetasjon og forholdsvis krevjande karplanter som til dømes myske, trollbær, blåveis, taggbregne og turt. Lavfloraen er overfladisk undersøkt men arter som lungenever, hvitringnål, gullringnål og rustflekknål blei notert. Det var lite markbuande sopp å finne under feltarbeidet, men særskilt i partia i vest (kjerneområde 5) kan det vera eit potensial for krevjande arter i denne gruppa, knytt til lågurtmark med edellauvtrær. Vidare er det eit visst potensial for fuktighetskrevjande lav og mosar i bekkekløfta i same kjerneområde.

Totalt blei det registrert 6 raudlista arter (1 VU, 5 NT) under synfaringa.

Området oppnår middels grad av mangeloppfyllelse som følgje av 181 daa daudvedrik gamal høgareligjande granskog fordelt på fire kjerneområde. Naturtypa dekker ein forholdsvis stor andel av totalarealet til verneforslaget, og gamal granskog har middels udekt vernebehov i Telemark.

I tillegg fins 20 daa rik blandingskog innanfor verneforslaget. Naturtypen dekker ein relativt liten andel av totalarealet, men rik blandingskog i låglandet har stort udekt vernebehov i fylket (Framstad m.fl. 2017).

Det ble påvist to forskjellige raudlista naturtypar jamfør Norsk rødlste for naturtyper 2011: Flommyr, myrkant og myrskogsmark (NT) og høgstaude-granskog (NT).

Området er vurdert til å vera regionalt verneverdig (**).

FØREMÅL

Føremålet med naturreservatet er å taka vare på eit område med eldre høgareliggjande granskog med stor kontinuitet og mykje daud ved med innslag av rik blandingskog og bekkekløft.

Området har særskilt naturvitskapeleg verdi på grunn av førekomst av raudlista arter og innslag av raudlista naturtypar som flommyr, myrkant og myrskogsmark og høgstaude-granskog.

ANDRE INTERESSER

Ingen kjende.

TEKNISKE INNGREP

På Skrøyva ligg to bygningar, ei hytte og ein stall. På Talleivstaulen står ein bygning. Det er aktuelt med ryddesoner rundt bygningane.

Det går ein stig gjennom området. Stigen kjem austfrå og inn i nedre del av området, der den delar seg nord om Raudbergnuten, så vidare forbi Talleivstaulen og nordvest gjennom området og innover dalføret til Uby-flåtin under Ordalssåta. Det går ein avstikkar av stigen inn til Skrøyva.

PLANSTATUS

Arealet er sett av til LNF-område i kommuneplanen sin arealdel.

MERKNADER

Ingen merknader.

SKOGBRUKSOPPLYSNINGAR *

Namn	Total-areal	Produktivt areal i daa				Anna areal i daa			Tilvekst	Volum
	daa	H	M	L	Sum	Myr	Imp.	Annet	m ³ /daa	m ³
Talleivstaulen naturreservat	699	0	171	465	636	25	37	1	0,14	4 827

* Data frå AT Skog

LITTERATUR

Brynjulvsrud J. G. 2018. Naturverdier for lokalitet Talleivstaul, registrert i forbindelse med prosjekt Frivilligvern 2017. NaRIN faktaark. BioFokus.

Weblink: <http://borchbio.no/narin/?nid=6259>

Grov gran

Foto: J. G. Brynjulvsrud

Framlegg til verneforskrifter

Kommentarar til forskriftene

Bruk av naturreservatet til idrettsarrangement eller andre større arrangement er forbode.

Definisjon på større arrangement er omlag 30 deltakarar. Er det fleire deltakarar må det søkjast om løyve, og då kan forvaltningsstyresmakta vurdere dette i høve til § 7 pkt. d.

Vedlikehald av bygningar, vegar og andre anlegg og innretningar i høve til tilstand på vernetidspunktet

Aktuelle bygningar, vegar og andre installasjonar som finst på vernetidspunktet blir vanlegvis teikna inn på vernekartet.

Det skal vera ryddesoner rundt husværa etter nærare avtale med forvaltningsstyresmakta. Det vil derfor vera naudsynt å nemne dette særskilt i forskrifta, jf. § 4 generelle unntak.

Motorferdsel

Motorferdsel er forbode etter § 5 pkt. a. Det er nokre generelle unntak i § 6 og det kan gjevast dispensasjon etter søknad etter reglane i § 7.

I tillegg gjeld lov om motorferdsel i utmark, det vil seia at kommunen og grunneigar må gje løyve til motorferdsel på vanleg måte.

Bruk av hest og kjerre og riding

Det er vanleg at bruk av hest og kjerre og riding er forbode utanfor vegar. Jf. § 5 b).

Bruk av sykkel.

Verneforskriftene er ikkje til hinder for sykling på vegar og stigar i tråd med friluftsløva. Vi er ikkje kjent med at det er stigar i området ut over det som er innteikna på framlegg til vernekart.

Merking, rydding og vedlikehald av eksisterande stigar, løyper og gamle ferdelsvegar.

Det er vanleg at eksisterande stigar kan haldast ved like med heimel i eit eige punkt i § 4, og vi teiknar då stigen inn på vernekartet slik som det er gjort her.

Det kan etter søknad gjevast dispensasjon etter § 7 pkt. a til rydding og vedlikehald av eksisterande stigar, løyper og gamle ferdselsveggar. Dette er ein standard regel vi har med i alle verneforskrifter, og som kan nyttast dersom det viser seg å vera stigar ein ikkje har kjent til ved vernet.

Brenning av bål.

Det er vanleg at det er opna for brenning av bål i store reservat (grense på om lag 700 - 1 000 daa). Ein må då nytte tørrkvist eller ved ein har med seg, ein kan ikkje felle daude tre.

Rynkeskinn (NT)

Foto: J. G. Brynjulvsrud

Forskrift om vern av Talleivstaulen naturreservat i Seljord kommune i Telemark fylke

Fastsett ved kongeleg resolusjon med heimel i lov 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) § 34 jf. § 37 og § 62. Fremma av Klima- og miljødepartementet.

§ 1 Føremål

Føremålet med naturreservatet er å taka vare på eit område med eldre høgareliggjande granskog med stor kontinuitet og mykje daud ved med innslag av rik blandingskog og bekkekløft.

Området har særskilt naturvitskapeleg verdi på grunn av førekomst av raudlista arter og innslag av raudlista naturtypar som flommyr, myrkant og myrskogsmark og høgstaude-granskog.

Det er ei målsetjing å behalde verneverdiane i mest mogleg urørd tilstand, og eventuelt vidareutvikle dei.

§ 2 Geografisk avgrensing

Naturreservatet omfattar delar av følgjande gnr./bnr.: Seljord: 30/1, 30/2

Naturreservatet dekkjer eit totalareal på ca.700 dekar.

Grensene for naturreservatet går fram av kart i målestokkdatert Klima- og miljødepartementet ... Dei nøyaktige grensene for naturreservatet skal merkast av i marka. Knekkpunkta skal koordinatfestast.

Verneforskrifta med kart vert oppbevart i Seljord kommune, hos Fylkesmannen i Vestfold og Telemark, i Miljødirektoratet og i Klima- og miljødepartementet.

§ 3 Vernereglar

I naturreservatet må ingen foreta seg noko som vil skade verneverdiane som er nemnde i føremålet med vernet.

I naturreservatet gjeld følgjande vernereglar:

- a) Vegetasjonen, medrekna daude buskar og tre, er verna mot skade og øydelegging. Det er forbode å fjerne planter og sopp (medrekna lav) eller delar av desse frå naturreservatet. Planting eller såing av tre og annan vegetasjon er forbode.
- b) Dyrelivet, medrekna reirplassar og hiområde, er verna mot skade, øydelegging og unødige uroing. Utsetting av dyr er forbode.

- c) Området er verna mot alle tiltak som kan endre naturmiljøet, som til dømes oppføring av bygningar, anlegg, gjerde og andre varige eller mellombelse innretningar, parkering av campingvogner, brakker o.l., opplag av båtar, framføring av luftleidningar, jordkablar, kloakkleidningar, bygging av vegar, drenering eller anna form for tørrlegging, uttak, oppfylling eller lagring av masse, utføring av kloakk eller anna konsentrert forureining, dumping av avfall, gjødsling, kalking eller bruk av kjemiske plantevern- eller skadedyrmiddel. Forsøpling er forbode. Opplistinga av tiltak er ikkje uttømande.
- d) Bruk av naturreservatet til idrettsarrangement eller andre større arrangement er forbode.

§ 4 Generelle unntak frå vernereglane

Vernereglane i § 3 andre ledd er ikkje til hinder for:

- a) Sanking av bær og matsopp.
- b) Beiting.
- c) Jakt, fangst og fiske i samsvar med gjeldande lovverk.
- d) Oppsetting av mellombelse, mobile jakttårn for storviltjakt
- e) Felling av store rovdyr i samsvar med gjeldande lovverk.
- f) Vedlikehald av bygningar og andre anlegg og innretningar i samsvar med tilstanden på vernetidspunktet.
- g) Forsiktig rydding av småbuskar og kvist på postar i samband med jakt på storvilt
- h) Utsetjing av saltsteinar.
- i) Brenning av bål med tørrkvist eller ved ein har med seg i samsvar med gjeldande lovverk.
- j) Vedlikehald og merking av stigar innteikna på vernekartet.
- k) Ryddesone rundt husa på Skrøyva etter nærare avtale med forvaltingsstyresmakta.

§ 5 Regulering av ferdsel

All ferdsel skal skje varsamt og taka omsyn til vegetasjon, dyreliv og kulturminne.

I naturreservatet gjeld følgjande reglar om ferdsel:

- a) Motorisert ferdsel på land og i vatn er forbode, medrekna start og landing me luftfartøy.
- b) Bruk av hest og kjerre og riding er forbode.

§ 6 Generelle unntak frå reglane om ferdsel

Reglane om ferdsel i § 5 er ikkje til hinder for gjennomføring av militær operativ verksemd og tiltak i samband med ambulanse-, politi-, brannvern-, rednings- og oppsynsverksemd, og gjennomføring av skjøtsels- og forvaltningsoppgåver som er fastsett av forvaltningsstyresmakta. Unntaket gjeld ikkje for øvingsverksemd.

Reglane om ferdsel i § 5 andre ledd er ikkje til hinder for:

- a) Naudsynt motorferdsel i samband med uttransport av sjuke og skadde bufe. Køyretøy som nyttast skal vere skånsame mot markoverflata. Det skal gjevast melding til ansvarleg oppsyn for verneområdet før transporten tek til.
- b) Naudsynt uttransport av felt elg og hjort med lett beltekøyretøy som ikkje set varige spor i terrenget.
- c) Landing og start med Forsvaret sine luftfartøy.

§ 7 Unntak det kan gjevast løyve til

Forvaltningsstyresmakta kan etter søknad gje løyve til:

- a) Tiltak i samband med forvaltning av vilt og fisk.
- b) Merking, rydding og vedlikehald av eksisterande stigar og gamle ferdselsvegar.
- c) Hogst av etablerte plantefelt.
- d) Istandsetting, vedlikehald og skjøtsel av kulturminne.
- e) Avgrensa bruk av naturreservatet for aktivitetar som nemnde i § 3 d.
- f) Mellombels gjerding i samband med beiting.
- g) Øvingskøyring for formål nemnt i § 6 første ledd.
- h) Uttransport av felt elg og hjort med anna køyretøy enn lett beltekøyretøy som nemnt i § 6 andre luten b.
- i) Naudsynt motorferdsel i samband med aktivitetar etter § 4 f, k og h og § 7 a, c, d og f.

§ 8 Generelle reglar for dispensasjon

Forvaltningsstyresmakta kan gjere unntak frå forskrifta dersom det ikkje strid mot formålet med vernet og ikkje kan påverke verneverdiane nemneverdig, eller dersom omsyn til tryggleik eller til vesentlege samfunnsinteresser gjer det naudsynt, jf. naturmangfoldloven § 48.

§ 9 Skjøtsel

Forvaltningsstyresmakta, eller den forvaltningsstyresmakta fastset, kan setje i verk tiltak for å oppretthalde eller oppnå den natur- eller kulturtilstanden som er formålet med vernet, jf. naturmangfoldloven § 47.

§ 10 Forvaltningsplan

Det kan utarbeidast forvaltingsplan med nærare retningsliner for forvaltning av naturreservatet. Forvaltingsplanen kan innehalde nærare retningsliner for gjennomføring av skjøtsel.

§ 11 Forvaltingsstyresmakt

Miljødirektoratet fastset kven som skal vere forvaltingsstyresmakt etter denne forskrifta.

§ 12 Iverksetjing

Denne forskrifta tek til å gjelda straks.

Kart over området

